

derimod ikke kan see, at der vilde være Noget-
sommelst til Ginder for, at Justitsministeren,
efter at have indhentet de fornødne Erklæringer,
bestemte, at Politivedtægten for Kjøbstaden
skulde gjælde for en vis Deel af den nærmeste
Landjurisdiction. Naar man har meent, at
der let derved kunde opstaae Collisioner mellem
de forskjellige Politimestre, saa maa jeg be-
mærke, at jeg ikke anseer dette for begrundet,
og, forsaavidt den ærede Ordfører har sagt,
at der Intet vandtes ved at udvide Politi-
vedtægten for en Kjøbstad til et Stykke af
en tilstødende Landjurisdiction, naar ikke
Politimesteren i Byen tillige blev den, som
vaagede over dens Overholdelse der, saa skal
jeg fremhæve, at jeg heller ikke seer, at dette
Argument har Noget at betyde. Jeg tror
tværtimod, at der i et saadant Tilfælde vilde
komme en gavnlig Kappelst mellem de tvende
Politimestre, forat den ene ikke skulde kunne
lade den anden høre, at denne i sit District
lod Nordener finde Sted, som han besad Midler
til at forebygge. I ethvert Fald er jeg vis
paa, at det Diemed, som fra begge Sider
haves, paa ingen mulig Maade vil naaes,
eller dog ialfald vil naaes meget vanskeliggere
ved Forslaget under Nr. 8 end ved den Af-
fattelse, som min Medforslagsstiller og jeg
under Nr. 9 have foreslaaet at give Bestem-
melsen i § 4. — Jeg maa saaledes anbefale,
at man stemmer mod Forslaget under Nr. 8
og for Forslaget under Nr. 9. For det Til-
fælde, at Forslaget under Nr. 8 skulde blive
forkastet, har jeg tillige troet det rigtigst, at
der i 4de Linie af § 4 blev indskudt: „Lov
af 12te Januar 1858“, hvilken Lov inde-
holder Bygningsreglementet for Frederiksberg,
medens derimod den allerede citerede Lov af
19de April 1864 kun indeholder Bestem-
melse om Bygningerne i de øvrige fem i §
1 nævnte Smaacommuner. Det er altsaa
kun, forsaavidt Forslaget under Nr. 8 forkastes,
at jeg tillader mig at anbefale dette sidste
Forslag og Forslaget under Nr. 9.

Lobiesen: Jeg har kun begjæret Ordet
for at støtte det subsidiaire Forslag, som den
ærede sidste Taler nys havde Ordet for.
Saaledes som Lovforslaget er affattet, ere Ved-
tægterne indskrænkede til at skulle gjælde for
de Dele af Kjøbstaden, for hvilke man kan
antage, at der er særlige Grunde til at ønske
at have dem. Det Forslag, der foreligger
under Nr. 8, giver først den Hovedregel, at
Vedtægten skal omfatte hele Communes
Grund, altsaa ogsaa saadanne Districter, hvor
der slet ikke synes at være nogen Trang der-
til, og dernæst gives der i det andet Stykke
af Forslaget en Regel om, at man i Ved-
tægten kan optage Bestemmelser, hvorved man
fra dens Regler undtager visse Dele af Kjøb-
stadens Territorium. Dette vil kun lede til,
at man i samtlige Vedtægter vil komme til
at see Undtagelser for de Dele af Kjøbstaden,
som udgjøre de egentlige Kjøbstadjorder, hvilke
fuldkomment ere Land; de have nemlig Alt
tilfælles med Landet, paa den tilfældige Om-
stændighed nær, at de i sin Tid ere blevne
henlagte til Kjøbstaden og nu etes af denne.
Det vilde efter mine Begreber være yderst
urimeligt, om man vilde lade Kjøbstadens
Vedtægt finde Anvendelse paa disse Stykker
ligefremt Markland, og jeg antager ogsaa, at
den høitærede Minister er gaaet ud herfra,
idet han nemlig i § 4 af Lovforslaget har
anviist Grændsen saaledes, at man kan see,
at det er den bebyggede Deel af Kjøbstadens
Grund, han har tænkt sig som det Parti, for
hvilket Vedtægten skulde gjælde. Det fore-
kommer mig derfor, at man vil gjøre rigtigst
i at stemme for det subsidiaire Forslag, altsaa
beholde Bestemmelsen i § 4 med Tilføining
af det subsidiaire Forslag. Jeg indseer heller
ikke, at man egentlig opnaaer Noget ved som
Betingelse for Inddragelsen af de Kjøbstadens
Grund omsluttende Landdistricter at bestemme, at
det kun skal gjælde om dem, der enten alle-
rede ere eller i Fremtiden maatte blive hen-
lagte under Kjøbstadens Jurisdiction; thi jeg